

Ex lib. primo politicorum.

Nisi grās etiā grā alteri vnitatis. vi iuuenē a filiis potētē parentes impotētes in senio effici. tū q̄ parētes poētes existētes sece re filiis impotentib⁹ recipiant a potentibus senio effici.

Natura fecit vnu animaliū contingaliū sorte. s. masculum; vt vlciscatur p̄e fortitudine sibi illata. aliud vero fragile. s. seminam; vt magia se custodiat p̄e timore.

Nirnon debet iniuriari semine. ne semina in iuriatur sibi.

Injuriari semine est coire cū extranea muliere t econuerso.

Oporet virum puellam dñcere ī vxorez; vt doceat eam bonos mores.

Nissimilitudines morū inter vrū t seminam nequaquā sunt amande.

Pue sunt species seruorū. curatōrū operatorū. O poret seruis dari opera t victum sufficiētēz qz sine mercede impossibile est dominari.

Nemo aliena; t propria simul curat.

Nvidam interrogatus: quid magis ipingnat equum. respōdū ocul⁹ domini. Alius vero interrogatus quale sterlus opatum. respondebat vestigia domini.

Impossibile est negligentib⁹ dominis: seruos sollicitos esse.

Nunqñā oporet domū esse sine custode sicut nec ciuitatem.

Surgere de nocte ad sanitatem t philosophiā: t ad bona dispositionem est veile.

Nec questus vestimentorum dominus forma nec aurī multitudo tanta est ad virtutē exāta est modestia in opere quolibet. t desiderium honeste atqz complectere vel cōpositae vite.

Quanto quis diligens obsequit: tanto maiorem gratiā obtinebit.

Nisi parentes necessaria vite filiis dederint ex cusabilem adiuvicē poterū habere causam.

Dominus honor est sobrie mulieri: si videt virum sibi castitatem seruare. t de nulla alia muliere curare. h̄ p̄e omnibus propriam fidem estimare.

Si mulier cognouerit sibi instum t fidelem virum. t ipsa etiam iusta t fidelis erit.

Adulco grauitas fert aliquis: si honore suo priuetur. q̄ si bona sua auferantur.

Nec debet homo sanctis vbiq̄e t ad quācunq̄ mulierem muttere semen suum.

Aristotelis auctoritates libri
primi politicorum.

Homines rōne t intellectu vigētes naturaliter dñi sunt t rectores aliorum Natura non facit vnum instrumentum: nisi ad vnum opus.

Homo naturaliter ē animal politiā t civile.

Natura nūl facit frustra.

Nullū alioz aialū sermonē habet nisi homo.

Homini natura sermonem dedit.

Dars separata a toto vel a compōsito non remaneat nisi equinoce.

Homo solitarius aut deus aut bestia: aut nullū indiget aut nullū conuenit.

Sicut optimū animaliū est hō lege fruens: sic pessimū aialū ē hō a lege t iusticia separat⁹

Scissima iustitia est habens arma.

Sine necessarijs impossibile est vivere.

Seruus naturaliter non ē sui sp̄s hominis sed alterius.

Opus qđ fit a meliorib⁹ semp melius est.

Analī cōstāt ex corpore t aia inter que ani-

ma est regens naturaliter: corp⁹ vō rectum

Anima naturaliter dominatur corpori: sicut dominus seruo.

Vitile est corpus regi ab anima.

Vitile ē omnib⁹ alia animalib⁹ regi ab hoīe.

Regens naturaliter dignius est recto.

Malculū dignius ē naturaliter feminino.

Virtus t malicia: determinant seruos t liberos: nobiles t ignobiles.

Domines dignū reputant ex bonis fieri bonum: sicut ex homine hominem.

Dupliciter dicitur seruus: uno modo sūm na-

tarum: alio modo sūm legem positiūam.

Non est possibile vivere sine cibo.

Olitorū genus hominū ex terre fructib⁹ do metus vivit.

Natura fecit oia animalia preter hominem.

Duplices sunt diuitie. s. naturales t artificiales: naturales possessiones rerum: artificiales vero possessiones pecunie.

Desideriū diuitiarum vadit in infinitum.

Facile est diuiti philosophis: si volunt.

Magis t minus diuerſificant speciem.

Consilii mulieris ē ināludum: pueri autem imperfēctum.

Silentiū mulieris prestat ornamentum.

Secundi politicorum.

Cuius sunt socii vnius civitatis.
Quod plurimorum est commune: minime curam sortitur: quia de propriis maxime curant homines: de communibus autem minus vel minime.
Multi serni quādoq; deterrus seruit paucis
Opus ē civitatis: ut una sit fin amicitiam.
Amicorum communia sunt omnia.
Mutare aliquid proprium esse incurabile: est ad dele citationem.
Prudens maxime et naturaliter amat seipsum.
Amicis auxiliari ut delectari electabilissimum ē
Bonum opus est ab aliena muliere abstine re: propter temperantiam.
Decunia seditionē effici et malignitatem.
Populares homines discordant propter in equalitatem possessionis: generosi aut propter inegalitatem honoris.
Qui delectari velit sine tristitia: ad philosophiam recurrit.
Omnis civitas artificibus indiget.
Leges in honestas licet maxime sint in usu aboleri licet.
A mulieribus male regitur civitas.
Melius est mulieris dotem modicam ut me dicere esse: q̄ magnam.
Melius est iudicare fin leges et litteras q̄ ex propria scientia ut sententia.
Dagnoz dominorum constituta: si viles fuerint multum ledunt civitatem.
Impossibile est indigentem bene principari et studio vacare.
Num opus opame sit ab uno.

Civitas est quedam multitudo ciuitatis.
Ciuitas non est una propter eosdem muros: sed propter eandem policiam.
Policia est ordo quidam inhabitantium ciuitatem in principiendo et in subisciendo.
Non idem est bonus vir: et bonus cuius.
Non contingit cum bene principari: qui non sub principe fuit.
Prudentia proprie ē virtus principis.
Optima ciuitas non sert banausum. i. vilem artificem esse ciuem: ut principem.
Quicquid sunt vni necessitati ministrantes dicuntur servi: qui autem pluribus: communiter dicuntur mercenarii et banausi.
Quicquid politice intendit utilitatē communē: re

cte sūt iusti: quicquid aut intendit utilitatē propriū utilios sūt: et recti per policiam transgressores.

Porteret bona ciuitate de virtute esse sollicitā.
Virtuosus melius est principari q̄ multis aliis
Sine iustitia impossibile ē habitari ciuitatem
Melius ē ciuitate regi viro optimo q̄ lege optima.
Ingenuitas est virtus generis.
Curba multa melius iudicat: q̄ vnuus tñ.
Iudicis nō est apta nata excellere suum totum.
Quarti politicorum.

Non solum oportet policiā a principio in nō statuere: q̄ etiā ipsa oportet corrigere.
Ciuitas nō constat ex una parte: sed ex multis: quaz una pars sit agricole: secunda artifices manuales: terciā q̄ negotiantur circa forū: quarta mercenarij: quinta propugnatores et armigeri quos in ciuitate necesariorū ē existere: si nō debeat inimicis finire.
Qui alteri servit non ē per se sufficiens.
Sine principib; impossibile ē esse ciuitatem.
Litteris vacare: non existentibus proueniūt est impossibile.
Ingenuitas sive nobilitas ē virtus et dimitte antique.
In oī ciuitate sunt tres species hominū. s. divites pauperes et medicantes: inter quas optimi sunt mediocres: qz mediū sp est optimū.
Acedia bonorum possessionis exteriorū est optima quia facillimū est rationi obedire.
Qd nimis est pulchrū: nimis forte nimis ingenuū: nimis diues: aut contraria his. s. nimis fedū: nimis debile: nimis ignobile: nimis egenū: et plū q̄ nequā: difficile rē sequitur: quia quidam eoz sunt iniuriose: quidam vero astuti et experti et valde nequā.
Qui nimis potentes sunt et divites: nec subiiciuntur nec volunt subjici.
Qui nimis viles sunt et egeni: nesciunt principari.
Mediocres ciuēs magis saluant in ciuitate: qz ipsi nō desiderant aliena sicut pauperes. nec alii pauperes existentes horum substantiā defiderant. et ideo nec nisi das patunt: nec frater faciunt. qua propter sine periculo vivunt.
Parvum eorum tantum est ciuēs mediocres substantiā habere tāq̄ sufficientem eis. qz p tales bene reguntur ciuitas.
Quāto magis aliqd accedit ad mediū: tanto melius. quanto magis distat a medio: tanto peius est.

dū